

Szomorúan írom e sorokat! Lehangoztam, ismét elvesztettem valakit... Elment egy Ember, egy Társam. Kivel rendszeresen futottam össze hajnalok-hajnalán. Váltottunk pár szót, beszélgettünk, egyikünk se érezte magányosnak a sötétet, az utcát, a várost. Ezékiel üveget gyűjtött kukákból, kapualjakból, bárhonnán. Kettő óra körül indult, ahogy én is újságozni. Húzta a kis kocsiját, abba került a "kincs". Majd hazadöcögött, és a közeli boltban visszaváltotta. Több helyen láttam kiakasztott zacskót, benne pékáruval, egyéb ajándékkal neki. Sokan nem szerették, de akadtak Barátai is. Sokat beszélgettünk. A világ folyásáról, mindenről. Jó meglátásai voltak, de nehezen oldódott fel. -Többször megleptem sütivel, gyümölcessel. Elmondta, rajzoló volt Pesten a nyomdában. De egy este kegyetlenül megverték, kirabolták. Alig maradt életben. Miután rendbejött, azonnal elhagyta a fővárost. Az első vonat Füredre indult, arra ült fel, így kötött ki, elmondása szerint a városban... Ez valamikor még az ezerkilencszázas években volt. Közel 20 éve indultunk egyszerre, és jártuk be területünket. Szombaton még láttam napközben is, 9 körül egy padon nézelődni. Kedden már jött a hír, nem ment kötözésre. Rátörték lakása ajtaját, és már nem élt sajnós... Elment Kiss Zsolt után egy békésebb világba... Itt hagyott engem magányos hajnali motorosnak... Maradnak emlékeim, a rajza, ahogy-amilyennek ő látott engem, és egy kisfilm, aminek pár nehéz sorsú társával, ő volt a szenvedő alanya...

Elment Ezékiel is...

Írta: Tyima

2017. szeptember 06. szerda, 11:55 - Módosítás: 2017. szeptember 06. szerda, 12:07



[Eszéki Béla műveinek a rosszkoer-el.com oldalon](http://www.rosszkoer-el.com/content/view=article&id=424)